

57. LICH - 30.6.2008
HOTIČS

WALDORF

DNES

PONDĚLÍ 30. ČERVNA

TŘI ZLATÉ VLASY DĚDA VŠEVĚDA
LD Spojáček - Liberec
Divadlo Karla Pippicha v 15 a 18 hodin

HUGO
Teatro Hugo - Semily
OSUDOVÉ KOLO
Kdo-si - Jaroměř
DKP malá scéna v 11, 14 a 16 hodin

FRYDOLÍN aneb PODVODU STRAŠLIVÁ ODPLATA
LS Frydolín - Praha
MED v 11, 14 a 16 hodin

PERNÍKOVÁ CHALOUPKA
LS Bubeníček - Praha
Okénko loutkářských tradic
MASH v 10, 15 a 17 hodin

GULO ČAR
Letní scéna - Resselovo náměstí v 19 hodin

VEŘEJNÁ ROZPRAVA
Klub ve 20 hodin

**NOČNÍ PROHLÍDKA MUZEA
LOUTKÁŘSKÝCH KULTUR**
představení Hanky Voříškové a Heleny Vedralové
Stojí hruška v poli
Muzeum loutkářských kultur
ve 22 a 23.15 hodin

ZÍTRA

ÚTERÝ 1. ČERVENCE

SRDCE VÍC NEŽ NOHA
Soubor K, Jaroměř
Divadlo Karla Pippicha v 15 a 18 hodin

TETA TO PLETE
LS Pampalín, Praha
POTKÁL ŠNEK ŠNEKA
DLS Blechy, Jaroměř
DKP malá scéna v 11, 14 a 16 hodin

LA KANTÝNA
LS Vyroba si své letadýlko, Praha
MED v 11, 14 a 16 hodin

ROZUM A ŠTĚTÍ
LS Mráz po zádech, Praha (Doplňkový program)
MASH v 10, 15 a 17 hodin

AJ, JÁ KOZA
VOŠ herecká, Praha
Za Divadlem Karla Pippicha v 11, 15 a 17 hodin

FRANTIŠEK NEDVĚD A KAPELA
Letní scéna - Resselovo náměstí v 19 hodin

VEŘEJNÁ ROZPRAVA
Klub ve 20 hodin

RÝTMICKÁ SKUPINA RADOST
Výšhlíd - Černík
Měšťanská restaurace Muzeum ve 22 hodin

Ad náramkové pásky

Co udělat, když potřebujete pásek přece jen sejmout (například při hraní představení) nebo když se pásek poškodí? V recepci divadla vám ho vymění za nový – kus za kus.

Doplňkový program

Permanentky zakoupené pro doplňkový program platí na všechna představení výjma středního Větelce – Malá scéna Divadla Karla Pippicha 21.00 a 22.30. Na tuto podívanou je třeba zakoupit lístek zvlášť.

Diskuse o budoucí podobě festivalu

Ve středu po večerní rozpravě o představeních v Klubu Divadla Karla Pippicha můžete zůstat a pohovořit si s organizátory o Loutkářské Chrudimi. Zúčastní se Štěpán Filčík za NIPOS, Jiří Kadeřávek a jeho spolupracovnice z Chrudimské besedy. Můžete se ptát, navrhovat, kritizovat, poskytnout svůj pohled na festival. Všichni, kdo mají co říci, jsou srdečně zváni.

SEMINÁŘE A DÍLNY JIRÁSKOVA HRONOVA 2008

Chcete navštívit letošní Jiráskův Hronov a prožít jej ve dnech 31. 7.–9. 8. 2008 aktivně ve společnosti lidí spřízněných zájmem o divadlo, a to za podmínek více než výhodných? Účastnický poplatek za seminář/dílnu, vstupenky, občedy a večere činí 2 000–2 500 Kč. Stačí jen málo: vyplnit přihlášku, kterou naleznete spolu s propozicemi Klubu (nejen) mladých divadelníků Jiráskova Hronova v příloze časopisu Amaterská scéna, bulletinu d'ARTAMA č. 2/2008 a 3/2008 (na LCH jsou volně k dispozici na šatnových pultech v divadle K. Pipicha), propozice s přihláškou naleznete též na www.amaterskascena.cz nebo www.nipos-mk.cz (zde v oddíle neprofesionální umělecké aktivity / Jiráskův Hronov). Nejméně jeden ze seminářů se dotýká bezprostředně i loutkového divadla.

Jan Pém, předseda SAL

Setkání členů SAL

Je již tradicí, že v rámci Loutkářské Chrudimě se setkávají členové Skupiny amatérských loutkářů, aby si popovídali o činnosti organizace a o plánech do budoucna. Práce SAL se soustředí především na pořádání přehlídek, mezi něž se řadí Přehlídka individuálních výstupů s loutkou, dále pak festivaly Čechova Olomouc, Raškovy Louny, Loutkářské letnice, festivaly pražských amatérských loutkářů a další. Mezi úkoly SAL patří i hájení zájmů loutkářů a spolupráce s celou řadou institucí, které se loutkovým divadlem zabývají. Přijďte si s vedením SAL SČDO podiskutovat. Setkání se koná v Klubu divadla Karla Pippicha ve čtvrtek 3.7. ve 13.00.

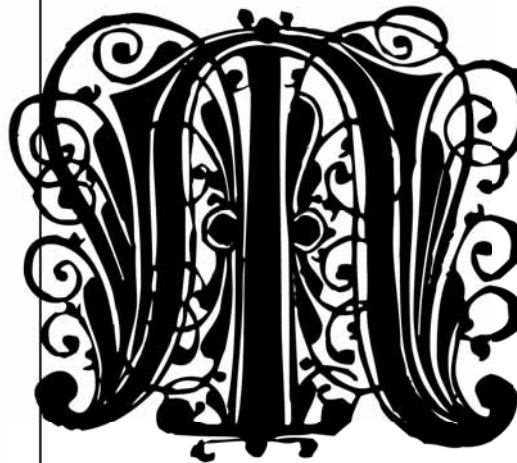
Přehlídka individuálních výstupů s loutkou

Letos po 20 letech se v Chrudimi opět koná finále tentokrát VIII. Přehlídky individuálních výstupů s loutkou. První ročník se uskutečnil v roce 1977 a účastnilo se ho tehdy 72 loutkářů s 86 výstupy. Pak však nastal útlum. Věřme, že bude tradice individuálů obnovena. Letošní přehlídka a její finále ukáže nejlepší výstupy ze 3 oblastních kol (a 26 výstupů). Finále proběhne v prostoru MASH 3. července ve třech představeních v 10:00, 15:00 a v 17:00. Veřejné hodnocení a předání cen vítězům začíná ve stejný den ve 22 hodin. Vedení SAL počítá s tím, že IX. ročník přehlídky bude vyhlášen v roce 2009 s tím, že finále a oblastní kola se budou konat v roce 2010. Pořadatelem přehlídky je SAL SČDO ve spolupráci s NIPOS ARTAMA a s podporou DILIA.

Letos to je dílna M (jako Maska) nazvaná lektorem Karlem Vostárkem Maska – odkrývání skrytého. Půjde v ní o hledání a objevení základních principů existence v masce, jejich vlastností a možností. Frekvenci se také seznámí s technologií výroby různých typů masek. Loutkářům budou však doazajista užitečné i mnohé další semináře, které se přímo k loutkářství nevězí.

Pozor: Semináře D (jako Dramatická situace), J (jako Jevištní řeč), K (jako Komunikace), S (jako Scénografie) a TaP (jako Tanec a Pohyb) jsou již plně obsazeny. V některých dalších jsou v tuto chvíli volná poslední dvě tři místa. Nabídka je však dostatečně široká i pestrá, seminářů a dílen je celkem 16, určité si vyberete. Jednat však musíte rychle, Hronov začíná již tento měsíc. Případní zájemci mohou využít osobního předání přihlášky programovému vedoucímu hronovského Klubu (nejen) mladých divadelníků Milanu Strotzerovi u stánku s publikacemi při veřejných rozpravách k inscenacím LCH.

2

Gipsy funky se valí na Chrudim

Devítčlenná kapela Gulo čar z Brna vtrhne zítra večer na Resselovo náměstí v Chrudimi. V jejich hudbě se mísí funky se soulem, jazzem a vlivy jejich oblíbenců: Stevieho Wondera nebo Prince. Tráskavá muzika vám nedá stát. Vystoupení Gulo čar provází pověst skvělé hudební zábavy. Dokážou rozdivočit publikum a nadchnou i hudební kritiky a odborníky. Ti jim roce 2003 udělili Anděla za nejlepší desku žánru world music u nás. Gulo čar u nás předskakovali třeba na koncertech Gipsy Kings a třeba Jamese Brownce. Zpívají anglicky, česky a romsky.

Kapelu tvoří vlastně jedna široká rodina. A to jak v přeneseném smyslu, tak doslova. Bráchové Vladimír a Pavel Dirdovi, jinak kapelník /baskytarista a hlavní autor hudby/klávesista, spolu hrají doslova odmalicka. Bráchové přizvali do kapely i pár talentovaných bratrančů, ale jak zapadají do rodiny „bílí“ dechaři? Třeba tak, že se přiznají. Nad jejich společným muzicírováním se pak klene průrazný vokál zpěvačky Ireny Horváthové. Víte, co vlastně znamená gulo čar? Kapelník a baskytarista Vladimír Dirda to rád vysvětlí: „Gulo čar v romštině znamená sladká tráva, ale také sladká mísa - tak jsme jako děti říkali kakaové buchtě, kterou nám

pekla maminka.“ Lepší charakteristiku hudby Gulo Čar snad nelze vymyslet. V případě Gulo čar zapůsobil podstatně i genius loci brněnské čtvrti zvané „Bronx“. Všichni členové bydlí buď ve zdejším Bratislavské ulici, nebo v jejím bezprostředním okolí. Zde se nalézá i zkušebna Gulo čaru, kterou považují muzikanti za „srdce“ kapely. Zkoušky nemusejí svolávat: kdykoliv mají chvíli volna, jsou tam a cvičí nebo „feší muziku“. Vždyť, jak říkají, muzika je jejich život.

Kosa

Kuma

HISTORIA CHRUDIMSKÁ

v níž se vypisuje počátek města Chrudimě, jehož také zkáza a zase poznovou vystavení a všelikých věcí v něm zbledlých. Z rozličných starých historických knih shledaná a v jeden pořádek uvedená a sepsaná ode mne Jozefa Ceregetiho, vlastence a souseda tohoto královského, věrného a krajského města Chrudimě. Léta Páně MDCCCLXXI

1. O vystavení města Chrudimě.

Když se psalo léta Páně 888, tehdy svolal Mstiboj mnoho lidu a učinil dvě vojska, jedno poručil Chrudovi, muži opatrnému, a rozkázal jemu, aby na lid Svatoplukův zálohu učinil, tak aby žádný z jeho knížectví zase nemohl do Moravy ujit. Chrud jakožto poslušný tak jest učinil a s tím lidem pod Obhovu Horu se položil. Mstiboj shromáždil ještě větší počet lidu, tahl upřímo na nepřátele a u Starको si ním bitvu svedl, bitva tu silná mezi Moravany a Kouřimskými byla tak, až museli Kouřimští daleko zpátky postoupiti. Třetího dne Mstiboj se s svými opravil, a ranním jitem strojí se na Moravany, tu rychle přiběhl Časlavů a Malinští Mstibojovi na pomoc, a Moravané již byli daleko od toho bojště odstoupili, ale Mstiboj za nimi pospíšil. O tom král moravský, co se děje, když uslyšel, poslal mnoho lidu svým na pomoc, a tak tu spolu to vojsko moravské

porazili; a na tom bojště zůstali až do třetího dne. Druhé vojsko krále moravského, nemající dobrých špalýřův, domnívali se, že by ta Moravané leželi; přiblížili se k samému bojště, ale Mstibojovi uhliřdávše čas z vrchu Skaliku dolů se spustili, a v ukřutný boj se Moravané vešli a také přemohli, neb Chrud s svými po boku do jich vojska vskočil, a tudý jim učinil velikou škodu a tak na tom místě od Mstibojových dvakrát jsou Moravané přemozeni, protož tu kázal Mstiboj dvůr postaviti, kterémž dal jméno Bojanov. Potom kníže Chrud navracující se z tej bitvy našel město spuštené, které bylo někdy od Hermandův vystavěné, jej svým lidem osadil a opravil dajemu po sobě jméno Chrudim.

Vlas z Bradvěje:

„Nevim?“

Valderon:

„No, to je otázka...“

P.S.: Pokud se chcete Valderonu na cokoli zeptat, redakci najdete v oknech naproti jídelnímu stmu. Pro milovníky anonymních ozkazů je k dispozici black box, který není ani trochu černý.

valderon
šátrá
radí
poučuje

3

LS Radost

STRAKONICE

Třetí sudička

Sen třetí sudičky

Diskuse

Tradiční, pravidelně hrající loutkářský soubor vyvolal svým představením mnohé otázky. Proč využívá loutky, když většina souboru se snaží o herectví činoherní, navíc poměrně málo kvalitní. Nebo proč naopak jsou hrány loutkové jen dvě hlavní postavy, jde přece o soubor hrající loutkové inscenace. Proč je princezna spíše vláčna po jevišti a herečka hraje za ni, včetně postoje těla, mimiky – princ se o hodně více snaží hrát přes loutku. Proč jsou loutky řešeny technologicky tak nešťastně, neumožňují větší rozehráni, kulčičkové ruce, které jsou dovožovány, se pak často jen propadivně bimbají. Scéna je jednoduchá, ale nezdůvodněná – laciný vtipek sud – sudičky neoprávněje využití sudu jako jediného určujícího scénického prvku. Hodně se mluvilo o kvalitě textu. Obsahuje unikátní humor, ale jak ho zařadit? Měl soubor snahu rozehrát opravdu pohádku s poselstvím nebo šlo o pohádku náruby obvyklou pro postladovské období 60. let s mnohdy diskutabilní aktualizací? Pro jaký věk dětí je pohádka určena? Původně byla prý napsána, aby bavila děti i dospělé, ale mnohé vtipy a morální vyznění jsou pro děti spíše nepřijatelné. Je důležité mít krásnou tvář a být bohatý? Do koho (čeho) se zamiluje princ, je to krása? Tak proč pak miluje princeznu, i když je ošklivá? Jak může mít princ dobré srdce, když s ledovým klidem neřeší zkamenění své matky a klidně jí dá vystavit na náměstí? Není to pohádka o korupci, když místo cesty a překonání překážek stačí uplatit sudičku, aby změnila osud? Můžeme pak poselství hry brát třeba jen trochu vážně? Ale od souboru tu náznavy snahy o sdělení tématu a převyprávění příběhu byly. Sympatická byla energie, radost, se kterou herci hráli. Hudba byla živá, ale neposouvala děj, ani neprozradila postoj herců.

frk

se, abychom si řekli, co z našeho pohledu by se dalo změnit ku prospěchu věci. Zkusme vydržet tu touhu po „dořívání“ věci na divadle. Zkusme vydržet to ono „ukazování přímo“ na divadle. To vše „z radosti k divadlu ...“ A tak ze Strakonické Radosti připlula inscenace, o které se na večerejší diskusi mnohé řeklo. Tohle je jen strípek – jakési doplnění. O všem ostatním se již mluvilo – hudbě, textu, žánru inscenace, byla tam spousta postřehů:

„...je to jako jít na Shreka... vnímáš jejich estetiku, nemusíš s ní souhlasit, ale respektujes ji ...“

„...proč to řeší vaudevillem místo loutkovými materiály.“

„...to, co se tam odehrává, to je moc málo na divadlo...“

Teď už je to na každém – na hercích a panu režisérovi Třetí sudičky – zda se ona vrátí, jelikož dostala zaplacenou, aby to dala do pořádku.

„Helena: .....Zlá Hermie, vy arcineovědnice, tak vy jim pomáháte nacytávat a ostouzet mě toulhe podlou fraškou? Na naše něhyplné důvěrnosti, přísahy sesterstvi a všechny chvilce, kdy za to, že nás rozváděl, my času jsme spílaly - na vše jste zapomněla? I na školu, i na dětský věk? Jako dvě krasomáma božstva, Hermie, jsme spolu vyřivaly jeden koť, bok po boku jediný vzorek obě dvě, týž nápěv trylkuje obě dvě, jako by naše ruce, hlasy, srdce se byly proluly.“

(W. Shakespeare - Sen noci svatojánské)
Petra Tejnoroová

Domnívám se,

že jste, zejména v začátku představení, dobře nenastavili úroveň hlasitosti a tempových čtení-voiceband. Je to myslím škoda, protože vaše písničky byly moc pěkné. Mám jen ještě jeden pocit. Myslím, že je v melodické lince nevyhodně, jsou-li významové vrcholy textu vedeny směrem dolů, jejich vyznění je pak výrazně vázáno na konkrétní hlas a samozřejmě velikost prostoru, ve kterém hraje. Myslím, že by pak byly výhodnější třeba jen o tón vyšší tóny písniček právě pro jejich roli ve vaší inscenaci. Některé vycházely dobře, v jiných srozumitelnost textu a herecký výraz dle měho trochu bojovali už zmíněnými překážkami. Přejí plno krásných melodií a větší radost ze zpívání.

Vratislav Šrámek

4

LS Tichý Jelen

ROZTOKY

Mariage aneb Dobře prodaná nevěsta

Stručně řečeno:

tahle inscenace je pohrávání si s Prodanou nevěstou. Čeká-li někdo složitější příběh, který by se mohl nad Sabinovou předlohou ke Smetanově opeře z tohoto pohrávání rozvinout, pak bude zklamán. A bude zklamán i ten, kdo hledá tematické vazby, jež pevně celou stavbu inscenace sevrá. Ale nebudou zklamáni ti, kdo toto pohrávání vezmou jako východisko k úplně jiným hodnotám. Především k tomu, co by se dalo nazvat divadelní inteligencí. Tj. k praktické jevištnímu řešení všech podnětů, které se nabízejí jako jakási nadstavba nad Sabinovou fabulí a rozvíjí zcela samostatnou řadu nejrůznějších komediálních čísel. Dále k těmto hodnotám patří radost ze hry. Jistě to zní jako fráze, ale gústo, s níž se všechny tři herečky zmocňují příležitostí, které jim to pohrávání nabízí má svůj půvab, temperament, dravost. A konečně: odtud se vyjevují osobnosti, které tohle všechno tvoří, dělají, předvádějí. A co jiného lepšího může amatérské divadlo nabídnout? Jistě – dá se tomu představení ledacos vytknout, není v něm všechno naprosto přesné a dokonale, všechny vtipy nezabírají stejné. Ale jeho základ, půvab a cennost je v tom, co začíná tím pohráváním.

Jan Císar

Diskuse

Soubor představal Luděk Richter, nejde o rodinné divadlo, nicméně tvůrci mají vzájemné vazby rodinné. Představení bylo obecně vnímáno velmi pozitivně, oceněno bylo především jako konkrétní komunikační akt s výrazným vyrovnaným herectvím představitelk, tento kus jim „sluší“. Zajímavý není příběh, ale jeho nadstavba. Navíc prošlo vývojem od premiéry i od krajské přehlídky, zleřšlá se práce s loutkou, s detailem. Přesto byly pojmenovány některé problémy. Sled více či méně povedených vtipů a fórků je trochu lineární, někoho může časem unavit a ve slabších částech pak vynikne absence tématu v základním příběhu Prodané nevěsty. Vztah herců k tématu se objeví ojedinele, například v komentáři hereček při rozhovoru Vaška s Mařenkou, nabitě však není rozvinuté ani dodělané. Není jasný ani vztah hereček mezi sebou. Problém je s rámcem – hraní komediantů o svatbě na svatbě, kde se svatečnané stávají těmi, o kterých je hráno, je nejasné. Motiv 300 zlatých, které dostane Jeník a nedostanou komedianti pak vyznívá také do prázdna. Určité rozpaky budí i velmi akcentované prase, které se však vymyká výtvarně (oživlá plechovka) a jeho příběh není ukončen. Někteří diváci však byli ochotni všechno tyto nedokonalosti odpustit – tento typ divadla si může dovolit všechno.

frk

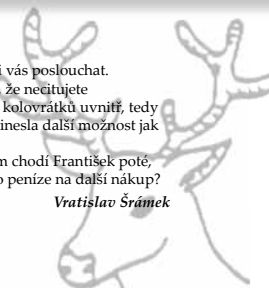
Slyšel a viděl

jsm obrovskou chuť a radost, bavilo mne na vás koukat i vás poslouchat. Kytarové kolovrátky myslím fungovaly účelně, líbí se mi, že necitujete prvoplánově B. Smetanu. Ale větší intonační rozmanitost kolovrátku uvnitř, tedy v přímých řečech, příběhu Prodané nevěsty, by možná přinesla další možnost jak se „vydlbnout“.

Z čistě muzikantského hlediska mne opravdu zajímá, kam chodí František poté, co zakopne a vyleje pivo a panáčky. Kdosi vyvodil, že pro peníze na další nákup?

Vratislav Šrámek

5

:krajské doroty:

Frydolin, Praha

kolktiv souboru: Frydolin

Kdo-si, ZUŠ Jaromeř

Janka Holasová podle V.Říhy:
Osudové kolo

Osudové kolo je divadlem jednoho herce Matěje Kubiny (+ pomocníka pouštějícího hudbu ze záznamu), k němuž si udělal zajímavou výpravu a které nastudoval ve spolupráci se svou pedagožkou Jarkou Holasovou. Scéna je tvořena bílým kruhem zasunutým do stojanu, z něho se postupně vylupují černé kreslené části dekorace (věže paláce, schody ke vchodu...) i některé postavy - malé plošné figurky. Jiné jsou mimo scénu, vedené za špejli. Posléze se kruh přetočí do horizontální polohy, také zde se vyloupnou dekorace a prostor pro hru. Minimalistické výtvarné prostředky němohou nepřipomenout produkce Hanky Voříškové. Také zde jsme viděli řadu hezkých výtvarně-loutkoherckých nápadů. Jen jsme si někdy připadali zbytečně mnoho zahlceni textem. Zřejmě to nebylo tolik jeho množstvím, jako malou sevřeností mluvy a přesností interpretace. Matěj se pak v diskusi o představení přiznal, že dosud nemá pevný text a částečně improvizuje. Domníváme se, že pokud se podaří text upřesnit, a zafixovat a také zkvalitnit artikulaci, posune se i při tomto problému zajímavý inscenační výsledek ještě k vyšším kvalitám.

Alena Exnarová

Teatro Hugo, Semily

Jan Mocek a kol.: Hugo

Když se Hugo ráno probudil, zjistil, že se proměnil... Taková je úvodní věta inscenace, v níž se člověk Hugo (Pavel Martinec) částečně stává loutkou a sledujeme jeho proměny v každodenních stereotypch, které ho dusí. Živý obličej je postupně překryt bílou plochou a Hugo se stává malým bílým proučkem s nápisem HUGO, nalepeným na vodičí špejli. Podobně jsou pojeti i ostatní lidé, předměty a jevy, s nimiž se Hugo potká a utká, které ho těší i které ho dusí. Hugo nezůstává papírkem na špejli po celou dobu, proměňuje se a výraz jeho obličeje nenechává diváka na pochybách, co se s ním právě děje. Celá groteskní mašinérie se odehrává okolo malého bílého paravánku, přesně vymezena světlem, které zde hraje důležitou roli, v přesném temporytmu, jemuž pomáhá hudebně zvukový plán inscenace, který obstarává režisér inscenace Jan Mocek, skryt v přítmi vedle nasvícené scény. Vůbec se inscenace vyznačuje kompaktností a přesností, s níž jednotlivé složky slouží celku. Má sice několik potenciálních konců, ale vzhledem k tomu, že pokračuje invenčně až k tomu definitivnímu, celek to negativně nepoznamenalo. Za cenu považujeme skutečnost, že je inscenace nejen zábavná, ale že v sobě skrývá i hlubší tón - hořký podtext stereotypní existence průměrného človíčka naší doby.

Alena Exnarová

Spojáček Liberec

Spojáček Liberec: Tři zlaté vlasy Děda Vševěda

Soubor předvedl vlastní zřídilou úpravu známé pohádky Karla Jaromíra Erbena. V drammatizaci soubor podtrhl téma osudovosti, kterou na sebe berou tři sudičky hrané herci. Sudičky v zelenavých batikovaných sutanách s kápi přicházejí na scénu a začínají vyprávět příběh. Postupně se zapojují do příběhu samotného, když berou do rukou loutky (manekýny) a s nimi pak odehrávají příběh. Kostýmovanými těly vytvářejí scény pro pohyb loutek. Celá inscenace po výtvarné stránce působí velmi dobře. Jde vlastně o výtvarné divadlo. Jednotlivé scény příběhu jsou vlastně oživené obrazy. Také herecké výkony jsou na velmi dobré úrovni. Zvláště pak animace loutek je na vysoké úrovni. Představení je kompaktní a působivé, ale i zde se objevují některé nedostatky. Role sudiček, které příběh rozehrávají a do něj vstupují není vždy a všude zcela dotažena. Některé scény postrádají více dramatičnosti (zabití hada a žáby). Také hudebně zvukovou stránku by bylo vhodné zvýraznit. Přes tyto nedostatky je představení velmi zdařilé a proto jej nominujeme na LCH.

Za porotu Hana Dotřelová

8

Skupova Plzeň

za výpravu k „Tibetu“ Buchet a loutek, ale s přihlídnutím právě k Bruncvíkovi. Pokud občas diváci žasnou, komu porota ceny rozdává, v případě Bruncvíka se nejspíš nikdo nedivil. Diváci, porota a zahraniční hosté se vzácně

Pokud jste se v červnu nedostali na Skupovu Plzeň, nabízím vám několik postřehů z letošního 27. ročníku. Festival měl nového ředitele (Tomáš Froyda se stal ředitelem Divadla Alfa krátce po skončení ročníku 26.) a nového předsedu poroty (Petra Pavlovského vystřídal Zdeněk A. Tichý). Skupovka se více otevřela obyvatelům města a zrovnoprávnila studenty uměleckých škol, tedy jejich inscenace byly rovněž v soutěži. A hlavně na ceny dosáhli všichni, kteří se neotřelým způsobem zabývají loutkovým nebo alternativním divadlem. Porota (dále Nina Malíková, Agnes Kiszely, Jiří Havelka a Roman Černík) dala najevo, že ví, že současná loutková divadla pracují s loutkami i bez nich, a absenci loutek nepovažovala za handicap.

Letos přijelo do Plzně velké množství zahraničních hostů, ředitelů a manažerů nejrůznějších festivalů, kteří si vybírali zajímavé tituly pro své festivaly. Kdekdto byl zvědavý na vkus cizinců, nakolik se budou v názorech lišit od českého publika, ale chyba lávky. Zahraniční hosté se nakonec shodli s porotou a většinou diváků: nejvíce je zaujala inscenace pražského Divadla Minor „Bruncvík a lev“, dílo dramaturgyně Petry Zámečnickové a režiséra Janka Jírků. Jejich práci porota ocenila. Stejně tak i herce Filipa Jeviče. Cenu si odnesl také muzikant Dalibor Mucha a Tomáš Vyčtyl - ti českou legendu, která asi není pravdivá, „ale Češi ji mají rádi“, soli bigbitem. A s prázdnou neodjel z Plzně ani výtvarník Robert Smolík, který sice převzal ocenění v prvé řadě

Divadlo Minor: Bruncvík a lev FOTO: ARCHIV DIVADLA ALFA

shodli. I když, pravda, někteří jedinci v skrytu duše doufali v cenu za hudbu spíše pro DNO a „Ledové techno aneb

Divadelní a filmová akademie a Hudební akademie Ference Liszta, Budapešť: Mikádo FOTO: ARCHIV DIVADLA ALFA

Lapohádky“. Další nepřehlédnutelnou inscenací, o níž se hodně diskutovalo, byl „Titus Andronicus – Let mouchy“ letos absolující režisérky Petry Tejnorové a jejího spolužáka, dramaturga Matěje Samce. Porota je ocenila jako tým. Představení podpořila i budova nádraží Plzeň-Jižní předměstí, která už dávno neslouží svému původnímu účelu, nýbrž je centrem alternativních kulturních počínů všech uměleckých žánrů. Petra Tejnorová režisovala i nedávno premiérovány „Bártnďzus“, s nímž šla do soutěže domácí Alfa. (A Petra Tejnorová je členkou poroty letošní LCH.) Skupovka letos přivítala mnohem víc zahraničních souborů, než v předchozích letech. Z nich zazářili především maďarští studenti a jejich projekt byl inspirativní v mnoha ohledech. Inscenovali totiž operetu Mikádo s marionetami, o jejichž interpretaci se dělili pěvci a vodiči/mluvíči. S obrovskou profesionalitou a nápaditě pracovali se všemi třemi rovinnami každé z postav, skvěle zpívali a vodili loutky, byl to prostě zážitek naprosto nevěšdní. A pro Čechy neuvěřitelný: umí si někdo představit, že by se u nás byly schopny domluvit na společném projektu hudební a divadelní akademie? To jsou tři útržky z letošní Skupovky a jako bonus přidávám informaci o Muzeu loutek, které vzniká v Plzni. Původně mělo být otevřené už letos v prosinci, ale dřevomorka napadla budovu i plány. Takže nový termín je červen 2009. Každopádně na 28. Skupovu Plzeň už bude historický dům na náměstí Republiky součástí programu festivalu.

Petra Kosová

:semináře:

Valderon probudil své spící agenty v seminářích a naverboval nové. Můžete se s námi těšit na jejich zprávy:

Seminář Z – ZVÍŘÁTKA

Dnes jsme hráli hry, pak poslouchali příběh a potom ho předváděli. Třeba trosečník v břiše velryby – to se hrálo pod dekou. Taky jsme vytvářeli živé fotografie. Malovali jsme zvířata a povídali si o nich, proč se nám líbí a tak. Nakonec jsme skládali origami (zvířátka skládaná z papíru). Moc se mi to líbilo.

tnega ýnjat

Seminář L LOUTKA A HLAS

Na prvním semináři L jsme se učili nafukovat své pneumatiky a aktivizovat těžiště. Správné mluvení, jak v předklonu, tak za chůze (při hledání hadů), či v sedě nebo ve stoje, pro nás nebylo obtížné. Pouze při učení „správně rezonovat“ jsme si nebyli tak jistí. ?

agent Tacud

Seminář T – TĚLO A POHYB

Sešli se v půl deváté. Všichni poměrně svěží. V nejkrásnější místnosti, kterou 57. LCH mohla poskytnout. Lektor na to byl patřičně hrdý. Pustili se do práce. S chutí a entusiasmem. Ach ano – taky s nadšením. Věnovali se vlastnímu tělu. Zkoušeli, zda jde „odřezat“ některé části těla od zbytku. Lektor tomu říkal nepřesně – izolace. Dali si přestávku. Pak běhali po místnosti. Zmateně. Jako pitomci. Zastavili se a udělali několik přesných pohybů. A štronzo. Nebylo to vůbec špatné. Zkoušeli možnosti vlastní fantazie. Viděli věci, které neexistují, a přeče... Lehali si navzájem na záda a opírali se hýžděmi. Těsně. Před obědem si povídali, co tady v Chrudimi vymyslí. Pro diváky. A pro sebe.

(Valderonu se podařil husarský kousek - získat do řad agentů lektora. V rámci utajení neprozradíme, o kterého jde.)

10

Seminář P PROBOUZENÍ ENERGIE

U nás na semináři jsme se po seznámení s kolegy a zjištění „náplně práce“ pustili do výroby loutek. Dláta zapracovala a puchýře si také nedaly na čas. S panem Watzlem a Toníkem máme o zábavu postaráno.

Bigy

Seminář S - SLOVO

Pro začátek jsme se nechali inspirovat slovy, jejichž význam jistě nevzbudí žádné pochybnosti: chršpt, šá-po, phgnush a jiné. Jejich schopnost inspirovat je nablédni, vznikla proto hodnotná umělecká díla, za která by se nemusel stydět ani takový formát, jako je Luděk Richter! Poklona Máše Černíkové!

BAD

Seminář J – JAVAJKA

Napřed krátké seznámení s historií javajky a ani jsme se nenadáli a začali s výrobou vlastních loutek. Prý bude i představení.

S pozdravem vaše Mášenko

:semináře:

Na návštěvě v semináři O – OČIMA LOUTEK

Vešli jsme do místnosti s označením O a udělali óóó. Na podlaze sedí dvacet plně zaujatých mladých tvůrců. Mezi nimi leží role hedvábného balíčko i toaletního papíru, noviny, klubka drátů různé síly, špulky pevných nití, lepenka, v rukou se míhají

jinak je bohatě obalený papírem (opět loutka). „Vypadá jako v nemocnici, že jo?“ usmívá se spokojeně seminarista. A jiný dodává: „A budeme je fotit. Na to se taky těším, ale ta výroba mě taky baví.“ Večer už nám do redakce přinesou první fotky, slibují.

kleště, nůžky. Většina má drátěnou kostru hotovou a teď obalují a ovazují. Dnes si vyrábějí loutky. Jsou dobře animovatelné, mohou stát, sedět, vyjadřovat se postojem, gestem. „Jak říkáte tomuhle typu loutek?“ Asistentka: „Drátáči. Drátáči toaletáči.“ Loutky nejsou stejné, prozrazují cosi o povaze svých tatínek a maminek. Některé jsou pečlivé (a to i mnohé klučičky), vymazlené, jiné řešené velkoryseji. Jeden panáček má úžasně dlouhé a hubené končetiny „Můžu mu říkat Anorektik?“ ptá se jeho autor. Jiná loutka má obrovskou hlavu, další vypadá jako skejták.

„Co s nimi dál budete dělat?“ Seminaristky: „Teď je ještě dotvoříme barevným hedvábným papírem. Dostanou vlastně jednoduchý kostým. Budeme je pak všude nosit, budou to taková naše miminka a dostanou i jména.“ Pozorují, jak v rukou jedné asistentky vzniká tanečnice, jinde se vyrábí pelerínka. Jednomu chlapci trčí z hlavy dráty (pardon, jeho loutce),

Asistenti se vrhli k přinesenému počítači a hned zkoušejí, jak budou s fotografiemi pracovat. Jana sedí uprostřed a prozrazuje další technologické figle. Jak to udělat, aby se při používání loutka nerozbalovala a nerozpadala. Když odcházíme, slyšíme ještě její příjemný alt: „Hodně je utahujte a nedělejte je moc tlustý, ať pak vydrží různé pohyby.“ No, to je, myslím, dobrá rada i pro rodiče ve vztahu k jejich opravdovým, živým dětem.

frk

OŽIVLÉ LOUTKY

Víte, lidi, co se děje? Když už všichni spí, z divadla se linou hlásky, které možná jsou i tenčí než obilné klásky.

To se vzbouzí všechny loutky, aby si tam užily, divadélko uklidily a děti překvapily.

Na hradě visí černé vlajky, to pověsily je javajky. Prý princeznu musí dát drakovi, že už mu nechutnají buchy makový.

11

bullwahr

Co si myslí balónek doplní sám.
Když se přijdeš pochlubit do redakce....
odměna tě nemine

V VALDERON